

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

03 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Bradu Valentina, de avocatul Gromovenco Vladimir în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 septembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe

ALBU Veaceslav XXXXX, născut la
XXXXX, originar din XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 10.05.2018 – 13.06.2019;

Instanța de apel: 10.07.2019 – 23.09.2019;

Instanța de recurs: 06.05.2020 – 03.06.2020.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, din 13 iunie 2019, Albu Veaceslav a fost recunoscut vinovat și condamnat pe:

- art. 27, 186 alin. (2), lit. c), d) Cod penal la 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- art. 201¹ alin. (1), lit. b) Cod penal, la 1 an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- art. 217 alin. (2) Cod penal la 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- art. 320¹ Cod penal la 1 an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i s-a stabilit pedeapsa definitivă de 4 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, inculpatul, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, având scopul punerii în circulație ilegală a drogurilor fără scop de înstrăinare, în circumstanțe nestabilite de organul de urmărire penală, a dobândit și a păstrat droguri la domiciliul său din XXXXX până la 26 ianuarie 2018, orele 22:00, când, în cadrul cercetării la față locului în odaia în care el locuiește, de către reprezentanții organelor de drept au fost depistate și ridicate două fragmente de butelie din polimer cu depuneri de culoare cafenie, care, conform raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-1 100 din 26 martie 2018, reprezintă canabinoidul sintetic - MDMB(N)-2201 (analog ai 5F-AMB; 5F-APINACA; 5F-PB-22) în cantitate de 0,04 grame și care conform Hotărârii Guvernului nr. 79 din 23.01.2006 privind Lista substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, constituie proporții mari.

În perioada între lunile ianuarie 2015 - februarie 2018, inculpatul aflându-se la domiciliul din XXXXX, în scop de intimidare, prin impunerea voinței și a controlului asupra tatălui său biologic, Albu Grigore, sistematic îl agresa fizic și verbal, cauzându-i ultimului suferințe fizice și psihice.

La data de 14 aprilie 2018, aproximativ la orele 13:00, intenționat, ignorând măsurile de protecție a victimelor violenței în familie, aplicate prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 16 februarie 2018, la cererea victimei Albu Grigore, prin care s-a dispus aplicarea măsurilor de protecție, Albu Veaceslav fiind obligat pe un termen de 3 luni să părăsească temporar locuința în care locuiește în comun cu victima Albu Grigore și să stea departe de locuința de pe adresa XXXXX, precum și să nu se apropie la o distanță mai mică de 300 metri de victimă și fiica acestuia, Minciună Stela, să nu contacteze telefonic victima, prin corespondență poștală sau prin orice alt mod pe o perioadă de 3 luni. Astfel, hotărârea instanței de judecată, fiind adusă la cunoștința părților după emiterea acesteia, Albu Veaceslav, a intrat în apartamentul XXXXX, unde locuiește persoana protejată și a manifestat un comportament agresiv față de Albu Grigore astfel, încălcând obligațiile de a sta departe de locuința și de la locul aflării victimei, de a nu contacta cu aceasta.

De asemenea la data de 21 august 2018, în jurul orelor 04:40, aflându-se în XXXXX, acționând intenționat în vederea sustragerii bunurilor altei persoane, prin forțarea geamului, a pătruns în apartament, de unde pe ascuns a încercat să sustragă un televizor de model „Samsung” la prețul de 10.000 lei, o geantă bărbătească din piele, marca „Picard”, la prețul de 5000 lei, un ruter de model

„ZTE” la prețul de 500 lei, un modem de model „Entone” la prețul de 400 lei, o plapumă plușată la prețul de 2500 lei, două cămașe bărbătești, fiecare la prețul de 300 lei, în sumă de 600 lei, o pereche de sandale pentru femei la prețul de 2000 lei, un costum sportiv bărbătesc, marca „Puma”, la prețul de 1000 lei, un fier de călcat cu aburi, marca „Tefal” la prețul de 5000 lei, însă din motive independente de voința acestuia, acțiunile sale nu și-au produs efectul, fiind reținut la fața locului de către partea vătămată, Alexa Ion.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către procuror și avocatul Constantin Pisarenco în interesele inculpatului, care au solicitat casarea sentinței.

3.1 Procurorul a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care să fie dispusă încasării din contul inculpatului în beneficiul statului, cu titlu de cheltuieli judiciare, suma de 3546 lei.

În motivarea cerințelor sale procurorul a invocat că, deși, instanța de judecată, a dat aprecierea corectă circumstanțelor de fapt ale cauzei și l-a condamnat pe Albu Veaceslav pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 27-186 alin. (2), lit. lit. c), d), 201¹ alin. (1), lit. b), art. 217 alin. (2) și art. 320¹ Cod penal, stabilindu-i pedeapsa penală în limitele legale ale normelor Codului penal, totuși, instanța de fond urma să dispună încasarea de la inculpat în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare suportate pentru efectuarea expertizei judiciare nr. 34/12/1-R-1100 din 26 martie 2018 în sumă totală de 1862 lei și a expertizei judiciare nr. 201835A0142 din 22 iunie 2018 în sumă de 1680 lei, în total suma de 3542 lei.

3.2. Avocatul Constantin Pisarenco în interesele inculpatului a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul, pe art. art. 201¹ alin. (1), lit. b), 217 alin. (2), 320¹ Cod penal să fie achitat.

În motivarea cerințelor sale apelantul a invocat următoarele aspecte:

- nu a fost demonstrată vinovăția inculpatului, și anume nu a fost probată latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal. Condiția previzibilității este îndeplinită atunci când justițiabilul poate cunoaște, din chiar textul normei juridice pertinente, iar la nevoie cu ajutorul interpretării acesteia de către instanțe sau cu ajutorul unor juriști profesioniști, care sunt acțiunile și omisiunile ce-i pot angaja răspunderea penală și care este pedeapsa care îi poate fi aplicată, în cazul încălcării unei norme. Persoanele vizate de norma de drept penal trebuie să fie apte să stabilească caracteristicile esențiale ale actului interzis

doar în baza prevederilor care îl specifică, adică prin aplicarea simplă a regulilor de interpretare lingvistică;

- conform art. 134¹ Cod penal se definesc noțiunile de „drog”, „stupefiante”, „substanță psihotropă”, „precursor”, „produse etnobotanice” și de „analog al substanței stupefiante sau psihotrope”. Potrivit alineatului (6) al articolului în discuție, prin „analog al substanței stupefiante sau psihotrope” se înțelege orice substanță sau asociere de substanțe de origine naturală ori sintetică, în orice stare fizică, sau orice produs, plantă, ciupercă, ori părți ale acestora, care are capacitatea de a produce efecte psihoactive și care, indiferent de conținutul său, denumirea sa, modul său de administrare, de prezentare sau de publicitatea care i se face, este ori poate fi folosită în locul unei substanțe sau al unui preparat stupefiant, psihotrop ori cu efect psihotrop sau în locul unei plante ori substanțe aflate sub control național și/sau internațional;

- în conformitate cu art. 134¹ alin. (7) Cod Penal, listele de substanțe stupefiante, psihotrope și de precursori se aprobă, se modifică și se completează de către Guvern. S-a observat că prin definiție, analogul substanței stupefiante sau psihotrope trebuie să aibă proprietatea de a produce efecte psihotrope și care, indiferent de conținutul său, denumirea sa, modul său de administrare, de prezentare sau de publicitatea care i se face, este ori poate fi folosit în locul unei substanțe sau al unui preparat stupefiant, psihotrop ori cu efect psihotrop sau în locul unei plante ori substanțe aflate sub control național și/sau internațional;

- Convențiile internaționale în materie nu disting noțiunea de „analog” al substanțelor narcotice sau psihotrope. Acestea stabilesc doar categoriile substanțelor narcotice și psihotrope, categorii care se regăsesc și în Hotărârea Guvernului nr. 1088 din 5 octombrie 2004 și Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006;

- în urma cercetării la fața locului și conform raportului de expertiză a fost depistat canabinoidul sintetic - MDMB(N)-220, care conform concluzii expertului nu se regăsește în Hotărârea Guvernului nr. 1088 din 05 octombrie 2014 „cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor stupefiante psihotrope și precursorilor acestora”, nu este inclus. Astfel, odată cu apariția pe piață a unei substanțe noi, care provoacă dereglări psihice și dependență fizică la consumul ei abuziv, aceasta este inclusă în Lista substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe. Până la completarea listei corespunzătoare, această substanță nu poate fi, sub specie iuris, nici stupefiant, nici substanță psihotropă (tertium non datur);

- pentru stabilirea dacă o substanță sau un amestec de substanțe are proprietatea de a produce efecte psihotrope similare unor substanțe psihotrope

sau stupefiante trebuie dispusă efectuarea unei expertize. O altă expertiză cu privire la stabilirea dacă această substanță reprezintă un analog, al cărei substanțe și ce efecte are asupra psihicului persoanei nu a fost efectuată;

- consideră că nu a fost demonstrată vinovăția inculpatului potrivit art. 201¹ alin. (1), lit. b), Cod penal;

- partea vătămata a renunțat de a face careva declarații, folosindu-se de prevederile art. 21 alin. (1) Cod de procedură penală. Alte careva probe care ar incrimina pe Abu Veaceslav nu au fost aduse de către acuzatorul de stat;

- inculpatul nu a cunoscut despre încheierea instanței de judecată cu privire la stabilirea ordonanței de protecție a victimei violenței în familie, inculpatul a aflat despre existența acesteia doar deja în cadrul pornirii urmăririi penale pentru neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executarea măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie în cadrul comisariatului de poliție.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 septembrie 2019, apelurile procurorului și al avocatului Constantin Pisarenco în interesele inculpatului au fost admise, s-a casat parțial sentința, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Albu Veaceslav a fost achitat pe art. 217 alin. (2) Cod penal, deoarece fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i s-a stabilit inculpatului pedeapsa definitivă cu închisoare pe un termen de 3 ani 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Cheltuielile de judecată în sumă de 1862 lei, suportate pentru efectuarea expertizei judiciare s-a încasat de la inculpat. În rest, dispozițiile sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani s-au menținut.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludentei, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate constată că învinuirea înaintată inculpatului în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, nu și-a găsit confirmare, în legătură cu ce, s-a impus soluția privind achitarea inculpatului în temeiul art. 390 alin. (1), pct. 3) Cod de procedură penală.

Cu referire la elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, instanța de apel a notat că obiectul material al infracțiunii îl reprezintă substanțele narcotice, psihotrope sau analoagele lor, caracterizate în proporții mari.

Prin acțiunea de păstrare s-a înțeles orice acțiune premeditată legată de aflarea ilicită a acestor substanțe în posesia celui vinovat (păstrarea asupra sa, în încăperi, în locuri special adaptate, în ascunzișuri, în mijloace de transport, propuse pentru depozitare temporară, etc.). Totodată, nu are importanță cât timp persoana păstrează ilicit aceste substanțe, infracțiunea având un caracter continuu. Păstrarea substanțelor respective este o continuare firească a procurării sau a preparării (uneori și a transportării, expedierii, etc.) acestora.

Din conținutul raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-1100 din 26 martie 2018, instanța de apel a desprins că în depunerile de substanță de culoare brună, depistate pe fragmentele de butelii din polimer, prezentate la examinare într-o sacoșă de culoare albă, ridicate la 26.01.2018 în rezultatul efectuării cercetării la fața locului în odaia lui Albu Veaceslav, s-a depistat: cannabinoidul sintetic - MDMA(N)-2201, care în Hotărârea Guvernului RM nr. 1088 din 05 octombrie 2004 „cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor stupefiante, psihotrope și a precursorilor acestora”, nu este inclus. Cantitatea depunerilor, ce conține cannabinoidul sintetic MDMA(N)-2201 constituie 0,04 g.

Potrivit *Notei Instituției Medico-Sanitare Publice Dispensarul Republican de Necrologie nr. 01/12-2428 din 21 decembrie 2017*, se atestă că instituția dată, de comun cu Comitetul Permanent de Control asupra Drogurilor, confirmă că substanța MDMA (N) 2201 (C₂₀H₂₈FN₃O) este o componentă a grupei de canabinoizi sintetici, *analog* al substanței 5F-AMB (C₁₉H₂₆FN₃O₃), 5F-APINACA (C₂₃H₃₀FN₃O), 5F-PB-22 (C₂₃H₂₁FN₂O₂), ultimele fiind supuse controlului de stat și reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1088 din 05.10.2004.

Curtea de apel a indicat că o lege penală nu poate fi aplicată extensiv în detrimentul acuzatului, în special prin analogie, ceea ce înseamnă că o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție este îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și cu ajutorul interpretării ce este dată în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze responsabilitatea penală.

Or, din probele administrate la materialele cauzei penale, instanța de apel a constatat că „substanța” care a fost păstrată de inculpat nu este inclusă în lista substanțelor stupefiante, psihotrope și a precursorilor acestora, aprobată prin Hotărârea Guvernului RM nr. 1088 din 05 octombrie 2004, respectiv, aceasta substanță nu constituie drog, substanță etnobotanică și nici analog al acestora.

Cu referire la poziția instanței de fond care a reținut că inculpatul a păstrat la domiciliul său analog al substanțelor narcotice, instanța de apel a apreciat că pe de o parte, instanța de fond a depășit limitele învinuirii înaintată inculpatului

conform rechizitoriului, deoarece inculpatului i s-a incriminat păstrarea substanțelor narcotice în proporții mari, fără scop de înstrăinare, iar instanța de fond a constatat acțiunea de păstrare a analogului substanțelor narcotice, în proporții mari, fără scop de înstrăinare.

Iar, pe altă parte, instanța de fond a aplicat legea penală în mod extensiv în detrimentul acuzatului, prin analogie, or, instanța de fond nu a apreciat în mod corespunzător concluziile raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-1100 din 26 martie 2018, prin care s-a stabilit că canabinoidul sintetic - MDMA(N)-2201, în Hotărârea Guvernului RM nr. 1088 din 05 octombrie 2004 nu este inclus, dar și-a întemeiat sentința de condamnare în baza unei Note a *Instituției Medico-Sanitare Publice Dispensarul Republican de Necrologie* care nu constituie o probă în sensul art. 93 alin. (2) Cod procedură penală.

Totodată, instanța de apel a apreciat că o Notă a unei Instituție Publice nu poate substitui valoarea juridică a unei expertize juridice, care constituie o activitate de cercetare științifico-practică, efectuată în cadrul procesului civil, penal sau contravențional, în scopul aflării adevărului prin efectuarea unor cercetări metodice cu aplicarea de cunoștințe speciale și procedee tehnico-științifică pentru formularea unor concluzii argumentate cu privire la anumite fapte, circumstanțe, obiecte materiale, fenomene și procese, corpul și psihicul uman, ce pot servi drept probe într-un proces judiciar, ci are mai degrabă un caracter informativ.

Instanța de apel a stabilit că în conformitate cu art. 2 alin. (3) din Legea nr. 382 din 06 mai 1999 „Cu privire la circulația substanțelor stupefiante, psihotrope și a precursorilor”, regulile de circulație a substanțelor stupefiante și psihotrope și a precursorilor se stabilesc de către Guvern.

În această ordine de idei, instanța de apel a stabilit faptul că substanța care a fost păstrată de inculpat la domiciliul său, și anume „canabinoidul sintetic - MDMA(N)-2201” nu este inclus în Hotărârea Guvernului RM nr. 1088 din 05 octombrie 2004, s-a atestat că în speță nu s-a întrunit semnul constitutiv ce ține de obiectul material al infracțiunii, și anume - substanțele narcotice, psihotrope sau analoagele lor, caracterizate în proporții mari.

Pe cale de consecință, instanța de apel a stabilește că fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, iar în temeiul art. 390 alin. (1), pct. 3) Cod procedură penală, s-a pronunțat pe acest capăt de acuzare o sentință de achitare.

Cu referire la poziția părții apărării referitor la pronunțarea unei sentințe de achitare în privința inculpatului și pe capetele de acuzație în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 201¹ alin. (1) lit. b), 320¹ Cod penal, instanța

de apel a respins ca nefondată și a menținut în această parte sentința Judecătoria Chișinău în partea stabilirii vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 27-186 alin. (2), lit. c), d), 201¹ alin. (1), lit. b), 320¹ Cod penal.

Privitor la argumentele părții apărării privind pronunțarea unei sentințe de achitare în privința inculpatului pe capătul de acuzație în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1), lit. b) Cod penal, instanța de apel a notat că obiectul juridic principal al infracțiunii de violență în familie îl reprezintă relațiile sociale cu privire la solidaritatea familială, iar obiectul juridic secundar îl reprezintă relațiile sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea, integritatea fizică sau psihică.

Din materialele dosarului s-a stabilit cu certitudine că partea vătămată Albu Grigore este tatăl inculpatului Albu Veaceslav. Deși într-un mod evaziv inculpatul susține că nu a aplicat careva violența asupra tatălui său, acesta a confirmat existența conflictelor dintre el și partea vătămată, fiind disputat apartamentul în care urma să locuiască inculpatul, dar în care acesta pretinde că nu poate locui din cauza condițiilor. La fel, inculpatul nu a putut să dea o explicație plauzibilă asupra motivelor care au dictat aplicarea măsurilor de protecție a victimei violenței în familie și asupra concluziilor raportului de expertiză, asupra necesității intervenției poliției la fața locului.

Instanța de apel a apreciat și argumentele părții apărării privind achitare inculpatului referitor la comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320¹ Cod penal, și a notat că obiectul juridic special al infracțiunii de neexecutare a măsurilor din ordonanța de protecție a victimei violenței în familie îl constituie relațiile sociale cu privire la prevenirea încălcării măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie, aplicate prin ordonanța judecătorească.

Latura obiectivă a infracțiunii s-a materializat în speță prin neexecutarea intenționată a măsurilor de protecție a victimei Albu Grigore, stabilite de Judecătoria Chișinău, prin care s-a obligat Albu Veaceslav să părăsească temporar locuința în care locuiește cu victima Albu Grigore, pentru o perioadă de 3 luni.

În mod incontestabil inculpatul în perioada în care erau în vigoare restricțiile prevăzute de ordonanța de protecție menționată supra, s-a aflat și chiar a locuit la adresa din XXXXX, deși aflarea acestuia la adresa indicată era restricționată.

La acest capitol, instanța de apel a notat că, insinuarea inculpatului precum că dânsul nu cunoștea despre măsurile de protecție aplicate împotriva lui, este iluzorie și lipsită de o argumentare plauzibilă, or, în mod cert este confirmat faptul că dânsul a participat în ședința de judecată din 16 februarie 2018, unde a fost

examinată și soluționată cererea depusă de Albu Grigore în vederea eliberării ordonanței de protecție a victimei violenței în familie.

Inculpatul Albu Veaceslav a recepționat și încheierea instanței de judecată, a asistat la pronunțarea acestei încheieri, fiindu-i comunicat faptul că încheierea este definitivă și se execută imediat, adică măsurile de protecție au aplicabilitate imediată, ceea ce i-a și fost adus la cunoștință în ședința de judecată a cauzei civile.

În ceea ce privește stabilirea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 186 alin. (2), lit. c), d) Cod penal, Curtea de Apel în baza materialelor dosarului și în special în baza probelor cercetate în ședința de judecată, instanța de apel a constatat că în speță sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de tentativă de furt.

Instanța de apel a reținut că însuși inculpatul a recunoscut acest capăt de învinuire și a acceptat fără obiecții învinuirea adusă.

Din textul apelului formulat de către acuzatorul de stat rezultă că sentința primei instanțe a fost contestată în partea soluționării chestiunii referitor la cheltuielile judiciare. Potrivit sentinței, instanța de fond a respins ca neîntemeiată solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare în sumă de 3546 lei pentru întocmirea rapoartelor de expertiză judiciară.

Instanța de apel a reținut că la faza urmăririi penale a fost efectuată expertiza judiciară nr. 34/12/1-R-1100 din 26 martie 2018 în sumă totală de 1680 lei și expertiză judiciară nr. 201835A0142 din 22 iunie 2018 în sumă de 1862 lei, în total suma de 3542 lei.

S-a constatat că solicitarea acuzatorului de stat referitor la încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare în sumă de 1862 lei pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 201835A0142 din 22.06.2018 este întemeiată, or, în conformitate cu alin. (1) art. 229 Cod procedură penală, cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului.

Pe cale de consecință, instanța de apel a dispus ca cheltuielile de judecată în sumă de 1862 lei, suportate în legătură cu efectuarea expertizei judiciare nr. 201835A0142 din 22.06.2018 să fie încasate de la inculpat.

În ceea ce privește cheltuielile de judecată suportate pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-1100 din 26 martie 2018 în mărime de 1680 lei, instanța de apel, reieșind din soluția adoptată pe capătul de învinuire în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod Penal, și anume pronunțarea unei sentințe de achitare, pe motiv că fapta inculpatului nu

întrunește elementele infracțiunii, a respins cerința acuzatorului de stat privind încasarea acestor cheltuieli de judecată.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul și avocatul Gromovenco Vladimir în numele inculpatului au atacat-o cu recurs ordinar.

6.1 Procurorul a depus recurs, invocând prevederile art. 427 alin. (1), pct. 6, 12 Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

În motivarea recursului procurorul a indicat:

- decizia este criticată în partea ce ține de respingerea solicitării acuzatorului de stat de încasare a cheltuielilor de judecată în legătură cu efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-1100 din 26.03.2018, costul constituind suma de 1680 lei;

- în cazul în care instanța de apel nu a fost de acord cu aprecierea probelor de către procuror pe capătul de acuzare privind comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, urma să dezvăluie această concluzie, expunând punctul de vedere asupra fiecărei probe aduse, fapt care nu a avut loc, fiind efectuată o apreciere eronată și formată de ordin general a probelor și circumstanțelor constatate

- prin nota Instituției Medico- Sanitare Publice Dispensarul Republican de Necrologie nr. 01/12-2428 din 21 decembrie 2017, s-a confirmat că substanța MDMB (N) 2201 (C20H28FN3O) este o componentă a grupei de canabinoizi sintetici, *analog* al substanțelor 5F-AMB (C19H26FN3O3), 5F-APINACA (C23H30FN3O), 5F-PB-22 (C23H21FN2O2), ultimele fiind supuse controlului de stat și reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1088 din 05.10.2004;

- probele administrate în cursul urmăririi penale și cercetate în ședința de judecată a instanței de fond și de apel au demonstrat vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal.

6.2 Avocatul Gromovenco Vladimir în numele inculpatului a depus recurs, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6, 8, 12 Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei parțial, prin care inculpatul să fie achitat pe învinuirea în comiterii infracțiunii art. 201¹ alin. (1) lit. b) și 301¹ Cod penal. Iar cheltuielile de judecată în sumă de 1862 lei, suportate pentru efectuarea expertizei juridice, încasate de la inculpat să fie respinse ca neîntemeiate.

În motivare a indicat următoarele:

- partea vătămată a renunțat de a face declarații, folosindu-se de prevederile art. 21 alin. (1) Cod de procedură penală;

- inculpatul nu a cunoscut despre încheierea instanței de judecată cu privire la stabilirea ordonanței de protecție victimei violate în familie, și a aflat despre existența acestora doar în cadrul pornirii urmăririi penale;

- instanța de apel nu s-a expus, nu a cercetat la justa valoare motivele expuse în apelul avocatului 201¹ alin. (1) lit. b), 320¹ Cod penal;

- solicită ca cheltuielile de judecată să fie anulate deoarece, când expertiza este dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, ele se achită din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat prin prisma prevederilor art. 143 Cod de procedură penală;

- în acțiunile inculpatului lipsesc elementele componente ale infracțiunilor incriminate și anume infracțiunile prevăzute de art. 201¹ alin. (1), lit. b), 320¹ Cod penal.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, iar erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

Colegiul penal constată că, potrivit recursurilor ordinare declarate autorii invocă practic aceleași motive făcând referire la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, care prevăd următoarele temeuri pentru recurs - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Astfel, autorii în recursurile declarate în partea dispozitivă au indicat pct. 6 al art. 427 Cod de procedură penală, însă nu au concretizat care din aceste

temeiuri le pun la baza cererilor de recurs înaintate și prin ce se confirmă aceste temeiuri, iar alegerea din oficiu de către instanța de recurs a temeiului din cele 5 menționate este inadmisibilă și prin urmare, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu-și găsește confirmare la examinarea cauzei în ordine de recurs ordinar.

Referitor la eroarea invocată de procuror, prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, Colegiul concluzionează, că acest temei pentru declararea recursului ordinar de asemenea nu și-a găsit confirmare la examinare, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent.

Solicitarea acuzatorului de stat privind casarea deciziei și încasarea de la inculpat a cheltuielilor de judecată pentru efectuarea raportul de expertiză judiciară din 26.03.2018, este strâns legată de argumentul că în opinia recurentului Albu Veaceslav este vinovat de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 217 alin. (2) Cod penal (vol-IV, f.d. 37-39).

Însă, reieșind din textul recursului, Colegiul menționează că acest temei nu și-a găsit confirmare în urma cercetării materialelor cauzei, cu atât mai mult că recurentul invocă de fapt dezacordul cu soluția instanței de apel prin care care a fost respinsă solicitarea procurorului privind încasarea de la inculpat în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare suportate în urma efectuării expertizei în sumă de 1862 lei pe capătul învinuirii de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal pentru care Instanța de apel l-a achitat.

Cât privește achitarea pe art. 217 alin. (2) Cod penal, producerea, prepararea, experimentarea, extragerea, prelucrarea, transformarea, procurarea, păstrarea, expedierea, transportarea drogurilor, etnobotanicelor sau analogii acestora, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare instanța de apel a constatat că nu a fost demonstrată din motivul lipsei elementelor infracțiunii.

Prin definiția propusă de art. 134¹ Cod penal analog al substanței stupefiante sau psihotrope se înțelege orice substanță sau asociere de substanțe de origine naturală ori sintetică, în orice stare fizică, sau orice produs, plantă, ciupercă, ori părți ale acestora, care are capacitatea de a produce efecte psihoactive și care, indiferent de conținutul său, denumirea sa, modul său de administrare, de prezentare sau de publicitatea care i se face, este ori poate fi folosită în locul unei substanțe sau al unui preparat stupefiant, psihotrop ori cu efect psihotrop sau în locul unei plante ori substanțe aflate sub control național și/sau internațional.

Urmat de alin. (7) în care listele de substanțe stupefiante, psihotrope și de precursori se aprobă, se modifică și se completează de către Guvern.

Raportul de expertiză judiciară din 26.03.2018 a depistat canabinoidul sintetic - MDMB(N)-2201, care în Hotărârea Guvernului RM nr. 1088 din 05 octombrie 2004 „cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor stupefiante, psihotrope și a precursorilor acestora”, nu este inclus, ce face imposibilă admiterea vinovăției în păstrarea substanțelor analoge care nu este inclusă în lista substanțelor aprobată de Guvern și în continuu modificare cu includerea noilor substanțe ce prezintă pericol pentru societate.

Colegiul reține ca fiind argumentată poziția instanței de apel, referitor la achitarea inculpatului pe art. 217 alin. (2) Cod penal și la cheltuielile judiciare suportate pe acest capăt de învinuire.

Argumentul privind nota Instituției Medico- Sanitare Publice Dispensarul Republican de Necrologie nr. 01/12-2428 din 21 decembrie 2017, prin care s-a dovedit legătura dintre substanța MDMB (N) 2201 (C20H28FN3O) este o componentă a grupei de canabinoizi sintetici, *analog* al substanței 5F-AMB (C19H26FN3O3), 5F-APINACA (C23H30FN3O), 5F-PB-22 (C23H21FN2O2), ultimele fiind supuse controlului de stat și reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1088 din 05.10.2004 a fost motivată detaliat de către instanța de apel și nu este temei de casare a deciziei. În special, nota prezentă nu are statut ca un act aprobat de Guvern, precum cere legea, ce ar putea fi pusă la baza recunoașterii vinovăției inculpatului, este doar o opinie informativă a instituției respective referitor la subiectul dat ce nu a fost inclus în Hotărâre nr. 1088 din 05.10.2004 cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor stupefiante, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului.

Referitor la argumentele apărătorului că probele administrate nu confirmă vina inculpatului în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. b) și 320¹ Cod penal, instanța de recurs consideră, că prima instanță și cea de apel corect au stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, astfel just ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor incriminate.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că situația de fapt a fost just stabilită de către instanța de apel în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat și expus în **pct. 5.** al prezentei decizii, încadrarea juridică dată faptelor este corectă și corespunde situației de fapt reținute, instanța întemeiat ajungând la concluzia privind menținerea sentinței de condamnare a lui

Albu Veaceslav pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. b) și 320¹ Cod penal.

deși inculpatul vina în cele comise nu a recunoscut, Colegiul consideră că instanțele de fond corect au constatat că vinovăția acestuia pe deplin a fost dovedită prin declarațiile martorului și părții vătămate și prin materialele cauzei, inclusiv raportul de expertiză judiciară din 22.06.2018 (vol-II, f.d. 48-52); informația „902” din 26.01.2018 (vol-II, f.d. 14); Încheierea Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 16.02.2018 privind aplicarea măsurilor de protecție pentru victima (vol- II, f.d. 28-30).

Unul din argumentele invocate de apărător este că inculpatul nu a cunoscut despre încheierea instanței de judecată cu privire la stabilirea ordonanței de protecție victimei violate în familie, și a aflat despre existența acestora doar în cadrul pornirii urmăririi penale, ce se contrazice cu materialele anexate la cauza penală. Conform procesului- verbal din 16.02.2018 în cadrul ședinței Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana, unde a fost discutată cererea de eliberarea a ordonanței de protecție (vol-II, f.d. 26-27), a fost prezent inclusiv și agresorul Albu Veaceslav (vol-II, f.d. 36). Ca urmare, inculpatul a fost prezent la citirea încheieri date prin care s-a admis emiterea ordonanței de protecție. Iar copia încheierii din 16.02.2018 a fost luată personal de inculpat la data de 02.03.2018, fapt dovedit prin semnătura acestuia la primirea actului (vol-II, f.d. 31 verso), prin urmare, inculpatul a știut de existența ordonanței de protecție din 16.02.2018 și 02.03.2018 cu câteva luni înainte de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320¹ Cod penal.

Astfel, instanța de recurs conchide că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante prescise la art. 414-419 Cod de procedură penală și a pronunțat o hotărâre legală și întemeiată, iar temei pentru admiterea recursurilor ordinare declarate nu există și potrivit legii, se impune respingerea lor ca inadmisibile, cu menținerea hotărârii atacate.

Colegiul reține, că argumentele recurenților au fost cercetate în cadrul judecării instanței de apel, asupra cărora s-a formulat și s-a punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurenților, pe care Colegiul le acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță

inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În urma celor expuse, Colegiul penal constată că hotărârea recurată corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, este legală și întemeiată, iar temeiurile invocate nu persistă în cauză și prin urmare, argumentele invocate de recurenți nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate. Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat, pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

8. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Bradu Valentina, de avocatul Gromovenco Vladimir în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 septembrie 2019, în cauza penală privind-l pe Albu Veaceslav XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 30 iunie 2020.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion